

INTERVIEW. Circus Ronaldo viert 50-jarig bestaan met grootste feest ooit: “Circus draait niet om kunstjes en trucjes, maar om emoties”

Het Laatste Nieuws - 08 Okt. 2021

Circus Ronaldo bestaat dit jaar een halve eeuw en dat laat het gezelschap niet onopgemerkt voorbijgaan. Tien dagen lang is het groot feest op de grindparking aan De Nekker in thuisstad Mechelen. Vieren gebeurt in een imposant circusdorp met een mix van Ronaldoklassiekers en nieuw werk, met een bar, een museum en vooral heel veel circus- én muziekvoorstellingen. Het merendeel van de tickets vloog de deur uit. Aan de vooravond van het grootse verjaardagsfeest spraken we Danny Ronaldo (51), over eindelijk weer kunnen spelen, het overlijden van zijn vader Johnny en zijn eigen afscheid als trekker van het circus.

Wannes Vansina

Laatste update:

We hebben met Danny Ronaldo afgesproken op vrijdag, op de ochtend van de eerste festivaldag. Het is stilte voor de storm. Het circusdorp lijkt nog te slapen, de tenten liggen onder een dekentje mist. Danny nodigt ons uit in een van de woonwagens, waar een imposante hond ons enthousiast begroet. Bij een kop thee vertelt Daniel Van den Broeck – zijn echte naam – over zijn eigen verbazing.

“Het is de eerste keer dat al onze woonwagens en tenten samen staan op een terrein. Dat is nog nooit gebeurd. Meestal is die tent op tournee met die voorstelling en die ergens anders. Ik ben zelf verwonderd: wat een dorp hebben we gecreëerd. In 1971 is mijn papa nochtans op tournee beginnen te gaan met weliswaar heel veel goesting, maar heel weinig middelen: met niet meer dan een paar wagens en een tentje zo groot als de inkomtent hier. Daarnaast is het circus gegroeid in mensen, van binnen en buiten de familie, die mee hun stempel op het circus hebben gedrukt. Ik zou zelfs niet weten met hoeveel we hier zijn. Ik vind dat ook een stress, al dat volk. Ik heb niet het talent om met zo iets groots te gaan toeren, maar voor die tien dagen is het wel de max. Het is dan ook met een gevoel van trots dat we hier staan. Zo'n jubileum is toch een mijlpaal. Het is een moment om stil te staan bij waar we zijn beland.”

Circus Ronaldo was te zien van Canada tot Nieuw-Zeeland, tot corona kwam. Hoe is het om terug te kunnen reizen?

Heel fijn. Vorig jaar hebben we met ‘Applaus’ weliswaar een voorstelling gemaakt die coronaproof was, maar dat was niet echt toeren. Na tweeëneenhalve maand was het ook gedaan want kwam de tweede lockdown. In juli zijn we terug beginnen reizen met onze nieuwste voorstelling ‘Sono io’, al speelden we in het begin nog voor maximum honderd mensen. Dat voelde nog altijd aan als een repetitie of try-out. In september speelden we een eerste keer voor een volle tent. Wat een verschil. Circus en theater gaan niet om kunstjes en trucjes, maar om emotionele communicatie. Vandaar dat we ook nooit digitale alternatieven hebben gebracht. Er werd nooit zoveel gecommuniceerd als nu, met mails en wat weet ik nog allemaal, maar de emotionele communicatie groeide niet altijd mee.

Sono io werd geïnspireerd door corona. Het gaat over de tristesse van een circusartiest en vader die is vastgelopen en die de oh's en wows mist omdat ze er niet meer zijn. Hadden we de voorstelling in een andere tijd gemaakt dan was die anders geweest. Corona zorgde voor een uitvergroting van emoties die er daarvoor ook al waren bij artiesten die ouder en minder geëngageerd werden. Die blijven spelen omdat ze het niet kunnen missen, maar zonder publiek is dat maar niks. Het is ook iets universeels. Onlangs was op de voorstelling iemand die net zijn bedrijf aan het doorgeven was aan de kinderen. Hij heeft gehuild, omdat hij het herkende om iets te moeten doorgeven en daar ook wel klaar voor was, maar tegelijk ook voelde dat een stuk in hem dat niet was.

Is dat ook geïnspireerd door je vader?

Zeker wel. Hij is heel ziek geworden tijdens het repetitieproces van Sono io. Ik heb zijn wanhoop gezien omdat hij niet meer ging kunnen optreden. Dat beïnvloedt allemaal het spel dat je aan het maken bent.

Jullie organiseren zondag een herdenking ter ere van Johnny, met publiek (na inschrijving). Waarom?

We hadden eerst beslist om het intiem te houden onder vrienden en familie, maar uiteindelijk hebben we toch beslist het in de grote tent te doen. Mijn vader had graag publiek. Het is zeker geen voorstelling. Verschillende mensen komen vertellen over mijn vader en er worden beelden getoond en muziek gespeeld. Mama is er het ganse festival wel bij. Je kan haar tijdens het festival een kort bezoek brengen in haar woonwagen om haar dingen te vragen over de voorbije vijftig jaar.

Hoe zie je Circus Ronaldo de komende tien jaar evolueren?

Ik had tien jaar geleden niet kunnen bedenken wat er allemaal gebeurd is. Er is geen ver plan. Op korte termijn wel: in 2023 willen we met de jubileumvoorstelling komen die we eigenlijk naar aanleiding van de vijftigste verjaardag hadden willen spelen, wat niet lukte door corona. We gaan de hele familiegeschiedenis vertellen, van 1827 tot 2023. Dat wordt een grote voorstelling met heel veel comedia en veel spelers. Maar het zal ook gaan over de invloed van het publiek, dat ook is geëvolueerd. In de jaren 60 duurden voorstellingen twee keer anderhalf uur, nu soms maar een uur omdat mensen op een avond nog andere dingen doen. Die voorstelling voelt een beetje als een afsluiter. Ik voel ook dat mijn broer David veel zin heeft om circus te gaan combineren met muziek en dat mijn kinderen staan te popelen om van alles te gaan doen.

Nanosh (26) en Pepijn (23) gaan het de komende tien jaar overnemen?

Zeker wel. Ik voel van mijzelf dat ik tegen 2025 minder betrokken ga zijn. Er is nu al veel gaande dat ik niet meer op de voet volg. Het circus is niet als een bedrijf, waar je werk de ene dag op de andere stopt. Dingen gebeuren voor je ze doorhebt. De wereld verandert constant, als mens verander je mee. Maar hoe ouder je wordt hoe minder flexibel dat dat gaat. Ik kan het het circus niet aandoen om de trekkende kracht te blijven. Dat zou niet juist zijn. Er zullen deuren moeten worden opengedaan waar ik de sleutel niet van

heb. Daar komt ook bij dat in de maatschappij, na generaties te zijn aangestuurd door blanke mannen van middelbare leeftijd, een verlangen is naar jongere mensen, meer vrouwen en meer gekleurde mensen. En dat is goed. Al zou het handig zijn mocht iemand mij dan kunnen zeggen welke rol voor mij nog is weggelegd. Dat donker gat vind ik soms lastig. Al wil ik wel zo lang mogelijk op de scène blijven staan. Geen plek waar ik meer mijzelf kan zijn.

Maar eerst is het nog groot feest!

En dat is iets wat we erg gemist hebben. Wel mogen er maar 750 mensen maximum op het terrein, al vind ik dat al gigantisch veel na zo'n jaar. Dat is dus anders dan bij onze 40ste verjaardag op de Grote Markt, toen iedereen naar de gratis voorstellingen kon komen kijken. Nu moet je een ticket hebben. Er zijn concerten waar je maar 5 euro inkom voor moet betalen en dan mag je meteen ook alle gratis voorstellingen die voor de gelegenheid werden gecreëerd zien. Voor de eigen voorstellingen zijn er niet veel plaatsen meer – sommige waren uitverkocht op een halfuur. Maar voor de jonge artiesten die hier spelen zijn die er nog wel. Ik hoop dat het publiek met hen kennis wil maken. Zij hebben nog geen naam en faam, maar het zou fijn zijn mocht het publiek hen een kans geven.

Het volledige programma en tickets vind je op <https://cultuurcentrum.mechelen.be/50j-circus-ronaldo>

Lees ook: